

posteritas Νεω Ιεδων adgnoscat, & te πρῶτον, κούδιν, ac digniore, si quod oc-
 currat, epitheto compellabit. Atque utinam ei grata essent vigilia nostra, quò
 eas tibi tuæque carissima sorori Franciscæ Rohania Nemorensi & Iuliodunensi
 Ducisse, ut debentur, acceptò ferret. Nam quæ in infelicissimis temporibus be-
 neficia in me contulistis infinita sunt. Quid enim memorem vos ex grassato-
 rum vinculis & faucibus Orci eripuisse me, ac denique vestrâ sollicitudine &
 munificentia toties adjuvisse, quoties ærumna mea & infortunia vos monue-
 runt? Omnino vitam, aut, si quid mihi vitâ carius est, vobis omnem debeo:
 tibi autem, ô diva Melusinis, omne præsertim Mathematices studium, ad
 quod me excitavit tum tuus in eam amor, tum summa artis illius, quam tenes,
 peritia, immò verò nunquam satis admiranda in tuo tamque regii & nobilis
 generis sexu Encyclopædia. Colendissima Princeps, quæ nova sunt solent à prin-
 cipio proponi rudia & informia, succedentibus deinde seculis expolienda & per-
 ficienda. Ecce ars quam profero nova est, aut demùm ita vetusta, & à barba-
 ris defædata & conspurcata, ut novam omninò formam ei inducere, & able-
 gatis omnibus suis pseudo-categorematis, ne quid suæ spurcitiei retineret, &
 veterum redoleret, excogitare necesse habuerim, & emittere nova vocabula,
 quibus cum parum hætenus sint adsuefactæ aures, vix accidet, ut vel ab ipso
 limine non deterreantur multi & offendantur. At sub suâ, quam prædicabant,
 & magnam artem vocabant, Algebrâ vel Almucabulâ, incomparabile latere
 aurum omnes adgnoscebant Mathematici, inveniebant verò minimè. Vove-
 bant Hecatombas, & sacra Musis parabant & Apollini, si quis unum vel al-
 terum Problema extulisset, ex talium ordine qualium decadas & eicadas ultrò
 exhibemus, ut est ars nostra Mathematicum omnium inventrix certissima. Re
 verò nunc consequutâ, damnabuntur hi quoque votis? Fas enim mihi sit
 non jam merces meas, sed tuas, tuoque beneficio comparatas & reparatas par-
 cè commendare, & desiderium meum testari, ut tui numinis felicitati, si qua
 eo nomine debeatur gloria, non præripiatur. Non enim, ut in aliis disciplinis,
 sic in Mathematicis libera cujusque censura est, liberumque iudicium. Hic ra-
 dio agitur & pulvere, nec prosunt Rhetorum persuasiones, vel Advocatorum
 patrocinia. Metallum quod effero, auri speciem refert quod tandiu desidera-
 runt. Aut chymicum aurum illud est & ementitum, aut fossile & probum. Si
 chymicum est, evanescat sanè in fimum vel regali cemento. Sin fossile est,
 ut sanè est (neque enim sum φουριάχῃ) de dolo autem adversus eos non ago,
 qui nullo non proposito laboris solatio ad illud eruendum ex antè inaccessis, &
 draconum flammivomum, aliorumque noxiorum serpentum & exitialium vi-
 gili custodiâ interdictis fodinis allegerunt, jure expecto & postulo, ut saltem
 suam, quam laudo, non defugiant auctoritatem adversus calumniantium ho-
 minum & laudis alienæ obrectatorum inscitiam, vel proterviam. Ergo, mea
 Princeps, tuum opus carum habeto, & tuâ beatitate ei benedicito, relatâ om-
 ni ad supremum numinum Numen, quod religiosissimè colis ἐν ψυχῇ καὶ ἀλη-
 θεῖα, laudum omnium laude & gloriâ. E paludibus insularum Montanarum
 carissimæ sororis tuæ, Anno Christianissimi & Augustissimi regis nostri Hen-
 rici IV. perduellionum & χερσικτόνων ultoris acerrimi & iustissimi, secundo.

CATA-